

Flexibel personeelsbeleid

*drs. F. Matser – kolonel van de militair psychologische en sociologische dienst**

‘Goedemorgen kapitein. Hoe was de vergadering bij de overste?’

‘Ook goedemorgen opper. De vergadering ging prima. We moeten wel snel onze volgende kwartaalplanning indienen. Heeft u zo even tijd om de opleidingsplanning voor september door te nemen?’

‘Lijkt me een goed plan kapitein, dat is alweer over drie maanden. En we moeten er op tijd bij zijn.’

‘Kijk, ik zit even te kijken wanneer we die schietdag kunnen plannen, ik dacht aan vrijdag de 8-ste.’

‘Dat lijkt me niet handig kapitein, op vrijdag heeft de helft van de compagnie verlof. De mannen hebben allemaal nog tientallen verlofdagen staan van na die uitzending van vorig jaar. Toen heeft door het opwerkprogramma niemand verlof op kunnen nemen en tijdens de uitzending natuurlijk ook niet. Dus iedereen in de compagnie zit met een verlofstuwmeer. Nu nemen de meeste mensen al maandenlang vrijdag een dagje vrij.’

‘Wat dacht u dan van de woensdag: 6 of desnoods 13?’

‘U weet toch dat ik dan niet kan opper, woensdag heb ik ouderschapsverlof en dan krijg ik weer gelazer met m’n vrouw als ik dat wil verzetten. Die heeft ook een baan en dat past allemaal maar net.’

‘Oh ja, papa-dag, hoe kan ik dat nu vergeten. Eens even kijken dan... donderdag 14 misschien? Ja, donderdag lijkt me een goede dag.’

‘Dat wordt lastig. Ik heb net een handtekening gezet op het verzoek van 4 x 9 flexwerken voor onze sergeant munitiebeheerder. En zij is de

enige met alle diploma’s om met gevaarlijke stoffen te mogen rijden. Dus dan kunnen we geen munitie ophalen uit de bunker. En schieten zonder munitie blijft lastig. Kijk, omdat ik er woensdag nooit ben en omdat u zorgverlof heeft op maandag leek me donderdag een goeie dag voor haar toen ze vorig jaar met dat voorstel kwam. En dus heeft ze vorig jaar geen kleuteropvang besproken voor de donderdag.’

‘Dat wordt lastig. Dan schieten we maar een maand niet en schuiven we het een maandje door. Is dat een optie?’

‘Nee, dat kan niet kapitein. In oktober is de schietbaan de hele maand gesloten. Ik heb vorige week een mail van de beheerder gekregen. De adjudant neemt dan een deel van zijn spaarverlof op. En de functie van de plaatsvervangend beheerder is vorig jaar in de reorganisatie geschrapt. Dus de zaak gaat in oktober een maand dicht.’

‘Dan moeten we toch nog een dagje prikken in september, kunnen we het gelijk combineren met een dagje velddienst, hoeven we maar één keer transport te regelen.’

‘Lijkt me een goed uitgangspunt. Eens even kijken: dinsdag blijft geen optie natuurlijk. Dan hebben twee van de vier pelotonscommandanten hun deeltijd dag.’

‘En als we het nu toch eens op maandag plannen. Dan ben ik er niet bij, maar dat moet toch voor een keertje kunnen?’

‘Ja *chief*, maar op maandag hebben we nog een uitdaging: dan hebben onze chauffeurs hun studiedag.’

‘Dan moeten we bij de Alpha-compagnie gaan vragen of ze ons kunnen rijden.’

* Op deze plaats vindt u afwisselend een bijdrage van kolonel (KL) Frans Matser en luitenant-kolonel der mariniers Marc Houben.

‘Maar de Alfa-compagnie heeft nog geen auto’s met transportbeugels, en met de gewone viertonnners mogen we geen personeel meer vervoeren.’

‘Je hebt gelijk. Maar als we nu eens bussen bestellen bij DVVO?’

‘Dat gaat wel van ons budget af. Maar zie ook geen andere oplossing, dus laten we dat maar doen. Maar als we dan ook het veld in willen moeten we wel dixies hebben. Poepen in de hei is tegenwoordig verboden.’

‘Shit, dat vergeet ik steeds. Kunnen we op deze korte termijn nog dixies bestellen?’

‘Geen idee, moet ik even nakijken maar dat gaat nu niet want het intranet ligt eruit. En zonder die digitale dixi-bestelformulieren op CDC-direct, kan ik niets meer aanvragen.’

‘Maar zonder die dixies mogen we het veld echt niet meer in!’

‘Ik weet het, ik ga er achteraan zodra de computers weer draaien.’

‘Opper, het is zo lastig in september, ik kan beter de compagnie een paar dagen verplicht verlof geven, zijn we gelijk van al die verlof-overschotten af. Dan kunnen we weer gewoon op vrijdag wat doen. Wat vindt u van dat plan?’

‘Dat gaat niet meer kapitein. Dat had u vorig jaar met de medezeggenschap moeten regelen.’

‘Maar verleden jaar wist ik toch al die dingen nog niet die het nu zo lastig maken om de boel te plannen!’

‘Dat hoeft u mij niet te vertellen. Zeg dat tegen de mensen op het ministerie die al die mooie regels verzinnen.’

‘Ach, die hoeven geen compagnie meer te runnen. Die zitten in den Haag en hebben hun eigen problemen.’

‘Onderschat dat niet opper. Zij moeten al die regels maken over deeltijdverlof, flexwerken, ouderschapsverlof, milieu- en arbo-eisen, leeftijdsbewust personeelsbeleid, verlof-management, genderbeleid en intranet. Lijkt me best lastig. Wij boffen: we hoeven het alleen maar uit te voeren.’

‘Zo heb ik het nog nooit bekeken kapitein. Maar u heeft gelijk. Ondanks de uitdagingen die dat regelmatig oplevert, blijf ik liever hier en pas als die rare regels toe... als dat op een of andere manier mogelijk is tenminste.’ ■